Gorączka bez paniki

Wymaganie z podstawy programowej

Uczeń mierzy temperaturę ciała różnymi termometrami oraz wyjaśnia, czym jest gorączka, kiedy jest groźna, a kiedy nie trzeba jej obniżać.

Cele: uczeń

- mierzy temperaturę termometrem bezdotykowym lub elektronicznym
- wyjaśnia, czym jest gorączka, i wskazuje sytuacje, w których informuje dorosłego

Pomoce

dwa lub trzy termometry (bez rtęciowych), chusteczki do dezynfekcji, karta pracy „Temperatura w ciągu dnia”

Przebieg lekcji

0–5 min	**Wejście: kiedy dorosły się martwi** Pytanie: skąd wiesz, że jesteś chory? Uczniowie wypisują w zeszycie trzy objawy. Zbierasz je na tablicy bez oceniania.
5–15 min	**Odkrywanie: czym jest gorączka** Krótkie wyjaśnienie: gorączka to podwyższona temperatura ciała, objaw, a nie choroba. Za gorączkę uznaje się zwykle temperaturę od 38 °C. Uczniowie czytają kartę i oznaczają na skali: temperatura prawidłowa, podwyższona, gorączka.
15–35 min	**Ćwiczenie: mierzymy** Stacje pracy: w każdej termometr innego typu. Pary mierzą temperaturę, zapisują wynik i porównują. Pytanie do dyskusji: dlaczego wyniki różnią się o kilka dziesiątych stopnia?
35–45 min	**Wnioski: co robię, gdy mam gorączkę** Wspólnie układacie listę: mówię dorosłemu, odpoczywam, piję. Podkreślasz, że o leczeniu decyduje lekarz i rodzic. Uczeń dopisuje jedno zdanie do zeszytu.

Uwagi dla nauczyciela

- Uczniowie mierzą temperaturę tylko za zgodą.
- Uczeń z wysoką temperaturą trafia do pielęgniarki lub kontaktujesz rodzica zgodnie z procedurami szkoły.

Ewaluacja (co zbierasz od uczniów)

Jedno zdanie w zeszycie: co robię, gdy mam gorączkę.